Представљамо вам београдске музеје

Песник линија и облика

Вајарско дело Томе Росандића (1878—1958) створено на дугом и плодном 80-годишњем животном путу, оставило је дубоког трага у развоју југословенске модерне уметности. У меморијалном музеју, у згради која је била власништво вајара Росандића могу се видети његова дела из разних периода. Та кућа сапрађена је 1929. године по његовом нацрту са жељом да буде слична такозваној Сликарској кући (данас Музеј позоришне уметности) у којој је уметник живео од доласка у Београд до пресељења у своју кућу.

Уметник и његов живот представљени су у аутентичној средини у којој је живео и стварао. Изложбене просторије обухватају део куће у којој је Росандић становао: спаваћу собу, трпезарију, салон и хол са великим атељеом. Ту су преписка, лична документа уметника, фотографије, чланци из домаће и стране штампе, о Росандићевим изложбама — — од прве одржане у Милану 1906. до последње у Сплиту 1958. године — 138 скулптура и тридесетак дела примењене уметности, стваралаштво од 1912. до 1948. године.

„СИРОЧАД" (1915)

Маузолеј породице Петриновић

Росандићева остварења су тематски веома разноврсна. Навешћемо само нека изложена у овом музеју, која најизразитије приказују овог уметника: „Робињица", „Глава Христа", „Ессе homo", „Мајчина брига", „Сирочад", „Бискуп Учелини", Његош", „Аутопортрет уметника". Његове минијатуре се одликују маштовитом стилизацијом и изражајношћу („Букет").

Неколико рељефа са највећег Росандићевог остварења „Маузолеја породице Петриновић", у Супетру, представљају овог уметника као вајара, архитекту и декоратера. У Музеју се налази неколико рељефа са овог маузолеја, да поменемо само „Поворке девојака" које певају (са прве куле) и жанр-сцене на стубовима портала. Скулптура „Анђео који клечи" (бронза) до врха куполе маузолеја такође је изложена у музеју.

Тома Росандић је стварао до последњег дана живота. После другог светског рата извајао је: „Портрет Киће", „Портрет Иве Лоле Рибара", „Мајку хероја".

„МЛАДОСТ" (1915)

Године 1954. одликован је Орденом заслуга за народ. Умро је 1958. године у свом родном Сплиту.

Да сам поета, ја бих песму испевао...

Још за живота Тома Росандић је често називан песником линија и облика, а једном приликом је рекао: „Сав смисао мога рада је у величању снаге, лепоте, самоодрицања, жртвовања за људе. Да сам поета, ја бих песму испевао".

МУЗЕЈ ТОМЕ РОСАНДИЋА налази се у Улици Василија Гаћеше број 3, на Сењаку (аутобус 39). Отворен је сваког дана, сем понедељка, од 11 до 17 часова. Цена улазница је 1 динар и 50 пара за ђаке и студенте.